

12 myšlienok o tom, ako sa dostať do Neba

Čo mám urobiť, aby som sa dostal do Neba? To je veľká otázka, ktorú si kladie mnoho ľudí. Prečítajte si rady od svätého Josemaríu spolu s rôznymi textami zo Svätého písma a Katechizmu Katolíckej cirkvi.

31.10.2023

Sväté Písmo

Medzi dokonalými hovoríme aj múdrosť – no nie múdrosť tohto veku, ani múdrosť kniežat tohto veku, ktoré spejú k záhube, ale hovoríme tajomnú Božiu múdrosť, ktorá bola skrytá a ktorú Boh pred vekmi určil nám na slávu. Nik z kniežat tohto veku ju nepoznal. Veď keby ju boli poznali, nikdy by neboli ukrižovali Pána slávy. Ale, ako je napísané: „Ani oko nevidelo, ani ucho nepočulo, ani do ľudského srdca nevystúpilo, čo Boh pripravil tým, ktorí ho milujú“ (1 Kor 2, 6-9).

2

A počul som mohutný hlas od trónu hovoriť: „*Hľa, Boží stánok je medzi ľuďmi! A bude medzi nimi prebývať; oni budú jeho ľuďom a sám Boh – ich Boh – bude s nimi. Zotrie im z očí každú slzu a už nebude smrti ani žiaľu; ani náreku, ani bolesti viac nebude, lebo prvé sa pomínulo*“ (Zjv 21, 3-4).

Jeho služobníci mu budú slúžiť, budú hľadiť na jeho tvár a na čele budú mať jeho meno. Noci už nebude a nebudú potrebovať svetlo lampy ani svetlo slnka, lebo im bude žiarieť Pán, Boh, a budú kralovať na veky vekov (Zjv 22, 3-5).

Svätý Josemaría

3

Ľudská láska, láska na tejto zemi, ak je skutočná, pomáha nám zakúsiť aj lásku Božiu. Takto už tu ochutnáme lásku, ktorou sa budeme tešiť v Bohu, a ktorá bude medzi nami vládnuť v nebi, keď *bude Boh všetko vo všetkom* (1 Kor 15, 28). Keď začneme chápať, čo je to Božia láska, budeme cítiť potrebu byť stále viac súcitnejší, veľkorysejší a odovzdanejší (*Ísť s Kristom*, bod 166).

4

„Ved' čo osoží človeku, keby aj celý svet získal, a svojej duši by uškodil?!“ (Mt 16, 26). Čo osožia človeku všetky veci na zemi, všetky možné túžby rozumu a vôle? Načo to všetko, keď sa to raz skončí, keď sa raz všetko zrúti, keď sa bohatstvá tohto sveta stanú len divadelnými kulisami, keď potom večnosť je navždy, navždy?

Príslovka „navždy“ urobila veľkou sv. Teréziu od Ježiša. Keď ako malé dievča vychádzala so svojím bratom Rodrigom bránou Adaja z hradieb jej rodného mesta, aby spolu šli do krajiny Maurov, so želaním byť pre Krista pripravení o hlavu, svojmu bratovi, ktorý sa cítil unavený, šepkala: navždy, navždy, navždy (Porov. Sv. Terézia z Ávily, *Libro de la vida*, 1, 6).

Ľudia klamú sami seba, keď vravia navždy o niečom, čo sa týka časných vecí. Slovo navždy je pravdivé, a to úplne pravdivé, len vzhľadom na

Boha. Tak musíš žiť aj ty, s vierou, ktorá ti pri pomyslení na večnosť, na to skutočne navždy, dá pocítiť chuť medu a sladkosť neba (*Boží priatelia*, bod 200).

5

Pozrite sa, to, o čo by nám malo ísť, je dostať sa do neba. Ak nie, nič nemá zmysel. A aby sme sa dostali do neba, na to potrebujeme byť verní Kristovej náuke. A aby sme boli verní, musíme neustále viesť boj proti prekážkam stavajúcim sa do cesty nášmu večnému šťastiu (*Ísť s Kristom*, bod 76).

6

Pán nám často vraví o odmene, ktorú nám získal svojou smrťou a vzkriesením. „Ja vám idem pripraviť miesto. Keď odídem a pripravím vám miesto, zasa prídem a vezmem vás k sebe, aby ste aj vy boli tam, kde som ja“ (Jn 14, 2—3). Cieľom našej

pozemskej cesty je nebo. Ježiš Kristus nás predišiel a tam v spoločenstve so svätou Pannou a svätým Jozefom — ktorého tak veľmi uctievam — s anjelmi a svätými čaká na náš príchod (*Boží priatelja*, bod 220).

7

V hodine pokušenia si vzbud' cnosť nádeje, hovoriac: odpočinok a radosť ma očakávajú vo večnosti; teraz, plný viery, si musím zaslúžiť odpočinok prácou a radosť bolesťou... A Láska... aká len bude v nebi?! — Posilňuj v sebe lásku a povedz: chcem sa zapáčiť svojmu Bohu, svojmu milovanému, plniac jeho vôľu vo všetkom tak..., akoby nebolo ani odmeny, ani trestu, len preto, aby som ho potešil (*Vyhňa*, bod 1008).

8

„Ten človek zomiera. Už sa mu nedá nijako pomôcť“.

Bolo to pred rokmi v jednej madridskej nemocnici.

Po spovedi podal kňaz chorému kríž, aby ho pobožkal. Ale chorý, bol to cigán, stále kričal a nedal sa utíšiť:

„Tými svojimi špinavými ústami predsa nemôžem pobožkať Pána!“

„Ved' ho za chvíľu objímeš a pobožkáš v nebi!“

Zažil si už niekedy otrasnejší a zároveň nádhernejší spôsob prejavu lútosti? (*Krížová cesta*, III zastavenie, tretí bod).

9

Akú nesmiernu lásku k Božej vôli mala chorá žena, ktorej som poskytoval duchovnú útechu! Vnímala svoju dlhú, bolestivú chorobu, čo postihla celé jej telo (nebolo na nej už nič zdravého), ako požehnanie a láskavosť od Ježiša; a

hoci bola vo svojej pokore presvedčená, že si zaslúži trest, hrozné bolesti v celom tele neboli trestom, ale milosrdenstvom. — Hovorili sme o smrti. A o nebi. A o tom, čo by povedala Ježišovi a Božej Matke... a ako by „odtiaľ“ mohla pracovať lepšie ako tu... Chcela umrieť, keď to Pán bude chcieť... ale pritom plná radosti zvolala: Bodaj by to bolo už dnes! Uvažovala o smrti s radosťou toho, kto vie, že keď umrie, pôjde k Otcovi (Vyhňa, bod 1034).

10

Zvyknem hovorievať, že na svete existujú tri veci, ktoré nás naplňajú uspokojením na zemi a získavajú nám večné šťastie v nebi: silná, jemná, radostná a neochvejná vernosť vo viere, vernosť povolaniu, ktoré každý z nás dostal, a čistota. Ten, čo na ceste uviazol v trní, či už je to zmyselnosť, pýcha alebo niečo iného, ostáva tam zo svojej vlastnej

vôle, a keď to nenapraví, bude nešťastný, pretože sa obrátil chrbtom ku Kristovej láske (*Boží priatelja*, bod 187).

11

V dejinách to bolo vždy tak, že sa ľudia združovali, aby splnili spoločnú úlohu a spoločný cieľ. — Je pre mužov a ženy dneška „jediný cieľ“, večné šťastie, hádam menej? (*Brázda*, bod 279).

12

Rozjímanie o nadprirodzených skutočnostiach, pôsobenie milosti v našich dušiach a láska k blížnemu ako sladké ovocie Božej lásky — to všetko už na tejto zemi predstavuje predchuť neba, jeho závdavok, ktorý má každým dňom narastať. My kresťania neznesieme dvojaký život, a preto si udržujeme jednotu života, prostú a silnú, na ktorej sa zakladajú a v ktorej sa navzájom stretávajú

všetky naše činnosti (*Íst' s Kristom*, bod 126).

Niektoré body Katechizmu Katolíckej Cirkvi o Nebi

Túžba po Bohu je vpísaná do srdca človeka, lebo človek je stvorený Bohom a pre Boha. Boh neprestáva priťahovať človeka k sebe a jedine v Bohu nájde človek pravdu a šťastie, ktoré neprestajne hľadá (KKC, bod 27).

„Veríme, že množstvo duší, ktoré sú zhromaždené s Ježišom a Máriou v raji, tvorí nebeskú Cirkev, kde [tieto duše] požívajú večnú blaženosť a vidia Boha takého, aký je, a kde majú so svätými anjelmi v rozličnom stupni a rôznym spôsobom účasť na Božej vláde, ktorú vykonáva oslávený Kristus, lebo za nás orodujú a svojou bratskou starostlivosťou nám veľmi pomáhajú v našej slabosti“ (KKC 1053).

Kristus, ktorý odišiel z tohto sveta k Otcovi, dáva nám v Eucharistii závdavok slávy u neho; účasť na svätej obete nás pripodobňuje jeho srdcu, udržiava naše sily, kým putujeme týmto životom, vzbudzuje v nás túžbu po večnom živote a už teraz nás spája s nebeskou Cirkvou, s preblahoslavenou Pannou Máriou a so všetkými svätými (KKC 1419).

Keď sa Cirkev modlí „Otče náš, ktorý si na nebesiach“, vyznáva, že sme Boží ľud, ktorý už má „miesto v nebi v Kristovi Ježišovi“, je „s Kristom ukrytý v Bohu“, a súčasne v tomto pozemskom stánku „vzdycháme a túžime si naň obliecť svoj nebeský príbytok“: Kresťania „žijú v tele, ale nežijú podľa tela. Bývajú na zemi, ale svoj domov majú v nebi“ (KKC 2796).

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/12-myslienok-o-tom-ako-sa-
dostat-do-neba/](https://opusdei.org/sk-sk/article/12-myslienok-o-tom-ako-sa-dostat-do-neba/) (26.03.2025)